

Beshalach

2. Moos. 13: 17 - 17: 16

J.Melamed

Tämä viikon Toora alkaa siitä, kun faarao oli päästänyt kansan Egyptistä. Jumala ei aloittanut kansan kulkemista Jeftin paikkakunnan kautta, koska tämä tie oli hyvin lähellä ja lyhyt. Jos ihminen näkee sotaa, hän pelästyy ja voi pelosta palata takaisin Egyptiin. Sillä Sanassa sanotaan, että miten Jumala voi, jos ihminen voittaa sodan, ja hän tekee parannuksen. 2.Moos.3: 17 puhuu tästä asiasta.

Jos me haluamme selittää tämän jakeen, se alkaa siitä, kun faarao oli päästänyt kansan. Syntyy kysymys, faaraoko kansan päästi Egyptistä?

Koska 12. luku puhuu meille Jumalan sanovan: Minä olen teidät vapauttanut. Ja psalmi 114 puhuu siitä, että kun kansa oli lähtenyt Egyptin maasta, voi nähdä kaksi tekijää: toisaalla on Jumala, joka oli vapauttanut kansan, ja toisaalla oli valittu juutalainen kansa. Syntyy kysymys, mikä rooli faaraolla oli tässä.

Jos haluamme selvittää faaraon tehtävän, meidän pitää palata 5: n lukuun. Siitä me näemme, kuinka Mooses tuli faaraon eteen. Mooses sanoi hänelle: ” Näin sanoo Jumala: Anna meille vapaus ja lähetä meidät pois Egyptin maasta. ”Faarao vastasi hänelle: ” En tunne teidän Jumalaanne enkä anna teille vapautta. ” Kaikissa keskusteluissa Mooseksen ja faaraon välillä näemme, että kehotus ” päästä kansa” toistuu seitsemän kertaa Tooran sivuilla.

Numero seitsemän ei ole tavallinen luku. Vaan se tarkoittaa: tarpeeksi paljon. Joskus näemme sananlaskun, että se tulee teille seitsenkertaiseksi. Psalmissa sanotaan: seitsenkertaisesti ylistän sinua. Ja Jeshua puhuu myös, että pitää antaa anteeksi seitsemän kertaa seitsemänkymmentä. Näemme, että seitsemän kertaa Jumala käyttää sanaa ”lähetän ja vapautan kansan.” Jumala sanoi: ”Päästä minun kansani.” Ja faarao vastasi, että en päästä.

Tämä 2.Moos.13: 17 puhuu meille, että Jumala oli nyt voittanut. Toora todistaa meille, että Jumala oli saavuttanut oman voittonsa ja faarao oli päästänyt kansan pois.

Toisaalta haluamme selvittää, miksi Jumala ei lähettänyt kansaa lyhyemmän reitin kautta. Tie, joka vei Pristimin kautta oli hyvin lyhyt. Sitä pitkin matka olisi voinut kestää seitsemän - kymmenen päivää. Siitä huolimatta juutalainen kansa olisi matkalla joutunut sotatilanteeseen.Olisi voinut syntyä tilanne, jossa Israel olisi määrännyt jonkun sotapäällikön ja päättänyt: Palataan Egyptiin; miksi ryhtyä sotimaan? Israelin kansalla olisi myös pitänyt olla jonkunlainen valmius mennä Kanaanin maahan. Sen tähden Jumala ei antanut Israelin kansalle lyhyintä reittiä Kanaanin maahan.

Vielä me näemme, että Jumala antoi Israelin kansalle erämaassa mannaa taivaasta. Sanassa sanotaan, että Jumala antaa mannaa koetukseksi kansalle. Missä on koetus? Me löydämme kaksi selitystä siihen asiaan. Ensimmäinen selitys on, että manna on hyvin yksinkertainen ruoka, joka vielä annettiin määrämittaisena. Tässä pienessä määrässä ja yksinkertaisuudessa on hyvin vaikea säilyttää usko. On myös toinen selitys, joka on aivan vastakohta ensimmäiselle selitykselle. Se puhuu meille, että koetus on siinä, että meidän ei tarvitse huolehtia ruuastamme. Jos me elämme elämää, jossa meillä ei ole minkäänlaista puutetta ja on yltäkyllin kaikkea: vaatteita, ruokaa ja asunto, miten me tässä hyvässä elämäntilanteessa pystymme säilyttämään uskon. On olemassa vielä kolmaskin selitys. Siinä puhutaan näin: Jotta juutalaiset olisivat joka päivä, joka hetki nostaneet katseensa Jumalaa kohti.

Juutalaiset eivät voineet saada etukäteen ruokaa kahdelle tai kolmelle päivälle. Joka päivä oli pakko kääntyä Jumalan puoleen, pyytää ja odottaa, voiko Jumala antaa tälle päivälle mannaa vai ei. Tässä on kolme erilaista näkökulmaa selittämässä mannaruoka-asiaa. Sivusta katsottuna voimme todeta, että nämä kaikki kolme selitystä ovat oikeita selityksiä.

Riippuu jokaisen ihmisen luonteesta, miten he kohtaavat nämä kolme erilaista koetusta. Joku voi kompastua siihen, ettei tarvitse huolehtia huomista päivästä. Minkä takia pitäisi palvella Jumalaa, kun joka päivä saan tämän mannan?

Toinen ihminen voi kompastua siihen, että miksi pitäisi palvella Jumalaa, kun Hän kuitenkin antaa niin vähän. Ja silloin menettää uskonsa Jumalaan ja omaan palvelustehtäväänsä. Kolmas voi kompastua siihen, että Jumala vaatii minulta jotain. Että minulla on velvollisuus joka päivä uudestaan ja uudestaan kääntyä Jumalan puoleen ja pyytää Häneltä. Nämä kaikki kolme koetusta erilaisille ihmisille oli tarkoitettu jokaiselle yksilöllisesti heidän luonteittensa mukaan.

Tarkoitus ei ollut ainoastaan koetus vaan myös opetus. Eli meille opetetaan, miten me selviydymme näistä elämäntilanteista. Tämä ei ole ajankohtaista ainoastaan niissä asioissa, jotka koskevat Egyptistä vapautteen lähtöä. Vaan joka kerta, kun meille tulee tilanteita, jotka koskevat meidän taloudellista elämäämme, me voimme aina nähdä sen Jumalan opetuksen, joka koskee meidän ja Jumalan välistä suhdetta. Ja voimme ottaa kiitollisina vastaan tämän Jumalan opetuksen, minkälainen elämäntilanne tai miten vaikeaa meillä sitten onkin.

Näemme, että juutalaiselle kansalle, joka oli lähtenyt Egyptin orjuudesta, oli koetus myös muistella Egyptin elämää. Koetuksen aikana he muistelivat, miten he olivat Egyptissä ja siellä söivät lihaa yltäkylläisesti. Tooran kommentoijat tulkitsevat sitä asiaa, millä tavoin juutalainen kansa eli Egyptin maassa. Mitä tarkoittaa kattilassa keitetty liha, jota he söivät? Jotkut Tooran kommentoijat selittävät, että juutalaiset olivat kuninkaan perheen orjia. Sen tähden heillä oli lupa ottaa torilta tai kasvimaasta, mitä he halusivat. Niin että juutalaisilla olisi ollut jotain korkeita suhteita

paikalliskansaan. Ja että juutalaisilla oli erityiset oikeudet. Toiset kommentoijat selittävät, että juutalaiset söivät sitä kattilassa keitettyä lihaa, mutta liha oli varastettua. Syntyy kysymys, miksi juutalaiset sitten muistelivat ja kaipasivat näitä lihapatoja. Ensimmäiseksi heille tuli sääli, että he olivat menettäneet ne oikeudet, jotka heillä oli Egyptissä. Toisaalta he kaipasivat niitä oikeuksia, joilla he Egyptissä olivat hallinneet maailmaa ja maailman viisautta. Koska varkailla pitää olla omia kykyjä varastaakseen lihaa.

Miten me voimme nähdä tämän tilanteen meidän elämässämme? Kun me jätämme arkipäivän huolet ja teemme valintaa, ja kun me valitsemme Kaikkivaltiaan, maailma ei tahdo sitä. Silloin me joudumme olemaan jossain mielenkiintoisessa ja oudossa maailmassa. Ollaan niin kuin siinä maailmassa, mitä me emme tunne emmekä pysty varastamaan mitään. Silloin meille syntyy kaipaus entiseen. Vanha luonne, vanha ihminen meissä kaipaa sitä entistä ja haluaa palata takaisin.

Kun me tutkimme Israelin kansan lähtöä Egyptistä, me voimme oppia sen prosessin ja kehityksen, mitä voi tapahtua meidänkin elämässämme. Israelin kansan kohtalo on esimerkkinä.